

Państwowa Wyższa Szkoła Zawodowa im. Witelona w Legnicy Wydział Nauk Społecznych i Humanistycznych								
Kierunek studiów: pedagogika								
Poziom kształcenia: studia pierwszego stopnia								
Profil kształcenia: ogólnoakademicki								
Forma studiów: studia stacjonarne								
Nazwa modułu kształcenia			Emisja głosu z podstawami kształcenia językowego					
Kod modułu kształcenia			MK_ SW07					
Rodzaj modułu kształcenia			Moduł wybieralny związany z edukacją wczesnoszkolną i wychowaniem przedszkolnym					
Sposób realizacji modułu			zajęcia stacjonarne					
Rok studiów	Semestr	Liczba punktów ECTS	Formy prowadzenia zajęć i liczba godzin w planie studiów					
			Wykład	Ćwiczenia	Laboratorium	Seminarium	Projekt	Inne
2	4	2		30				

Cele kształcenia:

Cel1-przekazanie studentom wiedzy o fizycznych aspektach emisji głosu i komunikacji werbalnej, w tym o budowie działaniu i ochronie narządu mowy.

Ce2-wykształcenie wśród studentów sprawnego porozumiewania się przy użyciu różnych kanałów i technik komunikacyjnych.

Wymagania wstępne w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych:

Wiedza pozyskana w trakcie I-III semestru studiów z zakresu wprowadzenia do pedagogiki, podstaw logopedii oraz metod i technik zajęć.

Efekty kształcenia:

EK1:K_W03-student zna fizyczne aspekty emisji głosu i komunikacji werbalnej, w tym budowę, działanie i ochronę narządu mowy.

EK2:K_U07-student potrafi sprawnie porozumiewać się przy użyciu różnych kanałów i technik komunikacyjnych.

Treści programowe:

Ćwiczenia		
Kod	Tematyka zajęć	Liczba godzin
C1 – C15	Emisja głosu – wyjaśnienie terminu. Uzasadnienie zajęć z emisji głosu – problem chorób narządu głosu. Przebieg pracy nad emisją głosu – zajęcia praktyczne: 1. Układ oddechowy – generator dźwięku. Rodzaje oddychania, typy oddychania. Oddech brzuszno-żebrowo-przeponowy najwłaściwszy dla dobrej emisji typ oddechu. Przepona i jej znaczenie w fazie wydechu. Podparcie oddechowe – istota dynamicznego oddechu jako warunek zaistnienia prawidłowej fonacji; ćwiczenia praktyczne; 2. Fonacja – wibrator dźwięku. Budowa krtani. Funkcje krtani. Krtani jako źródło dźwięku. Fałdy głosowe. Miękki i twardy atak głosu. Średnica głosu – posługiwanie się średnicą głosu w mówieniu; ćwiczenia	30

	praktyczne; 3. Rezonans – amplifikator dźwięku. Właściwe używanie rezonatorów jako kolejny warunek prawidłowej emisji głosu. Rezonatory dolne – poniżej źródła dźwięku. Rezonatory górne – powyżej źródła dźwięku. Barwa dźwięku. Nośność dźwięku – mówienie na maskę. Właściwa postawa ciała; ćwiczenia praktyczne; 4. Artykulacja. Sprawność aparatu artykulacyjnego – ważny element w emisji głosu. Szczękoscisk jako jedna z przyczyn chorób głosu. Samogłoski – centra emisyjne mowy; ćwiczenia praktyczne; 5. Kultura żywego słowa: dobra emisja głosu, nienaganna dykcja, znajomość prawideł poprawnej wymowy; ćwiczenia praktyczne; 6. Choroby głosu i higiena głosu. 7. Podstawy kształcenia językowego.	
	Razem	30

Metody oceniania studenta (sprawdzania osiągnięcia efektów kształcenia):

wymagania co do zaliczeń i egzaminów są następujące:

- egzamin lub zaliczenie może odbywać się zarówno w formie pisemnej jak i ustnej, forma winna być dostosowana do specyfiki przedmiotu;
- praca pisemna winna być udostępniona studentowi na jego życzenie (egzaminator musi ją przechowywać przez okres jednego roku);

dla uzyskania pozytywnej oceny student winien:

- przynajmniej dostatecznie poznać i zrozumieć całą wiedzę zawartą w literaturze podstawowej lub w innej formie dostępnej w wyniku aktywnych form zajęć;
- przynajmniej dostatecznie opanować wszelkie umiejętności przewidziane programem przedmiotu, ćwiczone na zajęciach;
- wykazać przynajmniej dostateczną umiejętność obserwowania i analizowania otaczających zjawisk, zwłaszcza tych, z którymi jako absolwent będzie miał styczność w praktycznej działalności;
- sprostać wymaganiom przewidzianym dla uzyskania zaliczenia z ćwiczeń przed egzaminem.

Pulę punktów oceniających stopień wymaganej wiedzy lub umiejętności winien określić i przedstawić studentom prowadzący zajęcia. Pytania mogą mieć różne wagi, w zależności od stopnia ich trudności i złożoności. Student uzyskuje ocenę za wykazanie odpowiedniego stopnia wiedzy (umiejętności), i tak: 50-60% pkt-3,0, 60-70% pkt-3,5, 70-80% pkt-4,0, 80-90% pkt- 4,5, powyżej 90% pkt –5,0.

Metody kształcenia (narzędzia dydaktyczne)

MK1:ćwiczenia – według wyboru prowadzącego zajęcia w tym: prezentacja, praca w grupach, dyskusja, studia literatury, praca indywidualna, prezentacja tematyczna, praca z książką, giełda pomysłów, projekt, esej, zajęcia praktyczne itd.

Metody oceniania studenta (sprawdzania osiągnięcia efektów kształcenia):

Ocena formująca:

OF1: według wyboru prowadzącego zajęcia.

Ocena podsumowująca:

OP1:weryfikacja zakładanego efektu EK1 – zaliczenie w formie pisemnej i ustnej.

OP2:weryfikacja zakładanego efektu EK2 – zaliczenie pisemne i ustne.

Całkowity nakład pracy studenta:

Forma aktywności	Średnia liczba godzin lekcyjnych
Godziny kontaktowe z nauczycielem akademickim , w tym: udział w zajęciach 30 godzin, konsultacje 7 godziny, weryfikacja efektów 3 godziny	40
Praca własna studenta , w tym przygotowanie się do weryfikacji efektów	10
Razem	50
Zajęcia praktyczne realizowane w ramach ćwiczeń	10
Liczba punktów ECTS dla modułu kształcenia , w tym:	2
liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje na zajęciach wymagających	1,6

bezpośredniego udziału nauczycieli akademickich	
liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach pracy własnej	0,4

Tabela odniesień dla modułu kształcenia:

Efekt kształcenia	Odniesienie danego efektu do efektów kierunkowych	Cele kształcenia	Treści programowe	Metody kształcenia	Metody oceniania studenta
EK1	K_W03	Cel1	C1-C15	MK1	OP1
EK2	K_U07	Cel2	C1-C15	MK2	OP2

Literatura podstawowa:

1. Tarasiewicz B., *Mówię i śpiewam świadomie. Podręcznik do nauki emisji głosu*. Universitas, Kraków 2003.
2. Toczyńska B., *Sarabanda w chaszczech*, Gdańsk 1997.
3. Zaleska-Kręcicka M., Kręcicki T., Wierzbicka E., *Głos i jego zaburzenia. Zagadnienia higieny i emisji głosu*, Wrocław 2004.
4. W. Brejnak, E. Wolnicz-Pawłowska (red.), *Zaburzenia tempa i płynności mowy*, Wydawnictwo Uniwersytetu Kardynała Stefana Wyszyńskiego, Warszawa 2010.

Literatura uzupełniająca:

1. Schluz B., *Pomoc dzieciom i młodzieży niepełnosprawnej intelektualnie*. Kraków 2006.

Zalecane fakultatywne komponenty modułu:

(brak zaleceń)

Język wykładowy: polski

Praktyki zawodowe w ramach modułu:

(nie dotyczy)

Autor programu modułu kształcenia: dr Wiesława Troszczyńska-Nakoneczny

Kadra akademicka:

Koordynator modułu: według ustaleń przez dziekana

Osoby prowadzące moduł: według zlecenia zajęć przez dziekana

Legnica, dnia 20.09.2013 rok

Podpis dziekana wydziału: